

Depresija u djece i adolescenata – izazovi za terapiju

BEGOVAČ I.

KLINIKA ZA PSIHOLOŠKU MEDICINU-SPECIJALISTIČKI ZAVOD ZA DJEČJU I ADOLESCENTNU PSIHIJATRIJU I PSIHOTERAPIJU-KBC ZAGREB, MEDICINSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREB

- KLINIKA ZA PSIHOLOŠKU MEDICINU

SAŽETAK:

Depresija u djece je bila dulje povijesno zanemarivana. Danas sve više smatramo da su djeca «kompetentnija», odnosno da imaju intenzivniji osjećajni život nego što to odrasli pretpostavljaju. Danas smatramo da imamo tipične kliničke simptome ovisne od razvojne dobi i razvojne faze djeteta i adolescenta. Predškolska djeca pokazuju labilno raspoloženje, inhibiciju u igri, manjak verbalizacije, dok školska djeca mogu pokazivati depresivno raspoloženje, ponekad i iritabilnost, manjak energije, loše samopoštovanje, osjećaje krivnje i opsjednutost sa smrti. Adolescenti pokazuju slično raspoloženje kao i školska djeca, vrlo izražen manjak energije, usporeno mišljenje uz sumanutosti krivnje i opsjednutost sa smrti. Način liječenja ovisi o dobi djeteta u smislu da se svaka faza razvoja očituje u fazno-specifičnim okolnostima koje zahtjevaju fazno-specifičan pristup liječenju. Drugi važan faktor u izboru oblika liječenja je procjena koji su čimbenici zaslužni za razvoj određenog oblika afektivnog poremećaja. Konačno, potrebna je procjena težine određene simptomatologije. Danas se smatra općenito da je najdjelotvornije multimodalno liječenje, koje uključuje različite oblike terapija. Ciljevi psihoterapije jesu jačanje selfa, ili stvaranje konstruktivnijeg selfa kroz terapijsku alijansu, okretanje agresije na van bez osjećaja krivnje, kao i jačanje agresije u smislu pospješena autonomije i razvoja individuacije.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2107](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2107)